

Nr 682.

Av herr **Christenson** i Malmö, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade förteckningen har föreslagits, att varuskatten å choklad och konfityrer skall sänkas från 80 till 60 procent från och med den 1 januari 1952. Med avseende å tidpunkten för skattesänkningens ikraftträdande vill jag anföra följande:

Julhandeln med choklad och konfityrer utgör normalt en mycket väsentlig del av försäljningen av dessa varor under året och är därför självfallet av största ekonomiska betydelse för såväl industrien som återförsäljarna inom branschen. Om förslaget att sänka skatten från den 1 januari 1952 genomföres, kan detta med fog väntas verka i högsta grad störande på den nu förestående julhandeln. Allmänheten har på grund av att utförsäljningspriserna främst genom den i december 1950 genomförda skattehöjningen blivit alltför höga visat ett påtagligt köpmotstånd under det nu gångna året. Som en följd härav har fabrikanternas totala omsättning nedgått med ca 30 procent, och den beräknade merintäkten av skattehöjningen har helt uteblivit. Det mest verksamma medlet för att bryta allmänhetens köpmotstånd är otvivelaktigt att finna i en sänkning av utförsäljningspriserna. En möjlighet härtill erbjudes nu genom förslaget om sänkning av skatten. Men allmänheten har genom den publicitet, som givits åt den framlagda propositionen, varskotts om att en sådan prissänkning är att emotse först efter den 1 januari 1952. Detta förhållande kan snarast antagas vara ägnat att under tiden dessförinnan ytterligare skärpa allmänhetens köpmotstånd. Man kan sålunda räkna med att allmänheten i stället för att normalt öka sina inköp inför julen denna gång kommer att visa den största återhållsamhet i sina inköp. Att detta för såväl industrien som handeln är en högst olycklig utveckling torde vara självfallet. Såväl industrien som handeln har under året haft stora svårigheter att kämpa med, vilket tydligt torde framgå av den ovan lämnade uppgiften om den inträffade omsättningsminskningen. Det är ju för övrigt allmänt känt att flera mindre industri-företag fått helt nedlägga driften under året, medan andra företag fått vidkännas en minskning i produktionen, som lett bl. a. till personalinskränk-

ningar. Återförsäljare, som huvudsakligen syssla med försäljning av dessa varor, ha kommit i ett svårt läge då deras omsättning sjunkit samtidigt som de allmänna omkostnaderna stigit. En felslagen julhandel skulle komma att medföra ytterligare kännbara ekonomiska påfrestningar för såväl industrien som handeln. För industriens del tillkommer att lagren av färdiga varor icke kunna väntas bli minskade i den omfattning, som beräknats i samband med julhandeln, utan att lagren i stället till stor del torde komma att kvarligga till efter den för skattesänkningen föreslagna tidpunkten. Fabrikanterna torde i ett sådant läge redan inom kort nödgas att i stor utsträckning permittera sina arbetare för att låta driften ligga nere till in på nyåret 1952. Som en ytterligare konsekvens av en minskad julhandel framstår givetvis det förhållandet, att statsverket kommer att i samma mån gå miste om intäkter genom varuskatten. Samtliga dessa nackdelar synas kunna undvikas, om skattesänkningen äger rum vid en tidigare tidpunkt. Från såväl industrien som organisationerna inom den enskilda och kooperativa handeln har också enstämmigt framhållits angelägenheten av att skatteändringen genomföres senast den 1 december 1951. Endast härigenom skulle det bli möjligt att hinna få ut varor med den sänkta varuskatten till alla försäljningsställen, så att varorna kunna försälas till julen. Julhandeln skulle i så fall icke bli alltför störd genom skatteändringen. Även rent principiella skäl synas tala för att en så kort tidrymd som möjligt bör förflyta från den tidpunkt, då förslaget om skatteändringen blivit allmänt känt, till tidpunkten för ändringens ikraftträdande. Framhållas kan slutligen, att några svårigheter av kontrollteknisk art icke gärna kunna vara förbundna med en sådan ändring av tidpunkten för skattesänkningens ikraftträdande.

Då sålunda varken några principiella eller sakliga skäl synas tala emot fastställandet av en tidigare tidpunkt för skattens ikraftträdande och då jag anser det skäligt, att de berörda olägenheterna för industrien och handeln av en ändrad beskattning i möjligaste mån undvikas, får jag under åberopande av de synpunkter på tidpunkten för skatteändringens ikraftträdande, som i den föreliggande situationen göra sig starkt gällande, hemställa, att, om riksdagen beslutar bifalla propositionen i vad den avser en sänkning av varuskatten å choklad och konfityrer från 80 till 60 procent, beslutet härom måtte fastställas att träda i kraft senast den 1 december 1951.

Stockholm den 20 november 1951.

Carl Christenson,
Malmö.
